

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΕΤΟΣ Α^{ΟΝ} (16^{ΟΝ})

Ἀθήναι, Σάββατον 26 Ἰανουαρίου 1919

ΑΡΙΘ. 7 (616)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΡΧΩΝ

Θὰ βγεῖ, φαίνεται, στήν εὐδαίμονα χώρα μας καὶ μιὰ ἐφημερίδα με ἀρχές. Τοῦλάχιστο αὐτὸ διαλαλεῖ ἓνα πελώριο πρόγραμμα πού τοιχοκολλήθηκε στους δρόμους· καὶ τὸ διαβάξει ὁ κόσμος καὶ τριβέι τὰ μάτια του. Ἴσως γιατί δὲν τὰ πολυπιστεύει ὅσα διαλαλεῖ τὸ πρόγραμμα με τὸ ὀρθάνοιχτο στόμα ἑνὸς κατακόκκινου ἐφημεριδοπώλη. Διανομὴ τῆς γῆς σὲ ὄλους, ψήφος στὶς γυναῖκες, σύνταξη στους γέροντες κτλ. Ὅσα δηλ. ἐπάνω κάτω ἐφαρμόζει ἡ Ρωσικὴ πολιτεία σήμερα κι ὅσα ὄνειροπολεῖ ἡ σκλαβωμένη στὸ ἀνήθικο Κεφάλαιο ἀνθρωπότητα.

Ἡ ἐφημερίδα αὐτὴ βγαίνει σήμερ' αὔριο, θὰ λέγεται «Ἀθηναϊκὴ», ὁ κόσμος θ' ἀγοράσει ἓνα δυὸ τῆς φύλλα, τὰ πρῶτα, γιατί ἡ ρεκλάμα τῆς εἶναι πολὺ δελεαστικὴ, καὶ ὕστερ... Αἶ, ἀπὸ τὸ ὕστερ... κ' ἐμπρὸς ἀρχίζει ἡ δυσπιστία τοῦ λαοῦ. Μιὰ δυσπιστία ὅχι κι ἀδικαιολόγητη. Ὁ λαὸς, ὁ «πάντα εὐκολοπίστευτος καὶ πάντα προδομένος» Ἑλληνικὸς λαὸς, ἔχει τόσες καὶ τόσες φορὲς γελαστῆ ἕως τώρα ἀπὸ παχειὰ λόγια κι ἀπὸ φουσκωμένα προγράμματα, καὶ μάλιστα προγράμματα κομματικὰ καὶ προγράμματα ἐφημεριδῶν, ὥστε ἀντὶ νὰ ἐνθουσιάζεται καὶ νὰ παρασέρονται, τρέμει κι ἀλλάζει δρόμο ὅταν τοῦ μιλάνε γιὰ πράγματα μεγάλα, πού δὲν ἔχουν σχέση με τὸ ἀτομικὸ, τὸ στενὸ συμφέρο, ἀλλὰ με κάτι πράγματι, ἔξω ἀπ' αὐτὰ, πού λέγονται Ἰδανικά. Καὶ τὸ ξέρει, ἀπὸ πικρὴ πείρα, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πὼς ἐφημερίδα, πού νὰ ἀγωνίστηκε γιὰ ἰδανικὰ δὲ φάνηκε, ἢ κι ἂν φάνηκε δὲν ἔζησε, ἀκόμη στὸν τόπο μας. Πὼς νὰ πιστέψει λοιπὸν καὶ τὸν κόκκινον ἐφημεριδοπώλη τῆς πελώριας ρεκλάμας πού τὸν ξεκουφαίνει γιὰ ἰδανικά, καὶ τόσο πλατειὰ καὶ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά μάλιστα;

Δὲν ἀμφισβητοῦμε τὴν καλὴ πίστη καὶ τὴν ἀγαθὴ προαίρεση τῶν κυρίων, πού μᾶς τίξουν, με τὸ πρόγραμμά τους, τόσο μεγάλα πράγματα. Μὰ στὸν τόπο μας τόσο πολὺ βθαίνει πάντοτε ἡ ἄβυσσος μεταξὺ μιᾶς καλῆς

ιδέας καὶ τῆς ἐκτέλεσής της, εἶναι τόσο πελώριες οἱ τσέπες καὶ τόσο στενὲς οἱ ψυχές, ἔχει τόσο ἀφομοιωτικὴ δύναμη ἡ ρουτίνα, ὥστε εἶναι δικαιολογημένος ὁ κάθε φόβος κ' ἡ κάθε ἐπιφύλαξη.

Γιὰ τὴν ὥρα, μόνο τὸ πρόγραμμα κρίνουμε καὶ τὸ πρόγραμμα αὐτὸ μᾶς ἀνακουφίζει. Γιατί ἐπιτέλους εἶταν καιρὸς νὰ φανεῖ πὼς βγαίνει καὶ μιὰ ἐφημερίδα στὸν τόπο μας, ὅχι ὡς ἐπιχειρησὴ ἐμπορικὴ, μὰ ὡς ὄργανο μιᾶς πλατειᾶς καὶ ἠθικῆς ἰδεολογίας, πού μπορεῖ στήν ἐφαρμογὴ του νὰ μὴν πλουταίνει τοὺς ἐκδότες του, μὰ σίγουρα θὰν τοὺς ἐξασφαλίζει τὴν ἐκτίμησιν τοῦ χιλιογελασμένου λαοῦ.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΑΓΑΠΗ

Μιὰ μαύρη θάλασσα τὴν ξέβρασε
μιὰ μέρα στὸ δικό του περιγιάλι.
Τοῦ εἶπε:—Δῶσε μου προσκέφαλο
τὰ χέρια σου, νὰ γύρω τὸ κεφάλι.

Εἶμαι ναυαγισμένη κ' ἔρημη,
στάζω φαρμάκι, δὲς τὰ δάκρυά μου...—
Τῆς λέει:—Ἐχω γιὰ σὲ ξεκούρασμα
καλλίτερο ἀπ' τὰ χέρια, τὴν καρδιά μου.

—Μὰ δὲ με βλέπεις; Εἶμαι ὀλόγυμη,
κουρέλια στὸ κορμὶ καὶ στήν ψυχὴ μου...—
Τῆς εἶπε:—Ἡ πορφύρα μου ἀτίμητη,
νὰ! πάρε την, καὶ ἡ γύμνια σου δική μου!

—Ἀλοίμονό σου! Ἐγνοῖες, βάσανα
Κι' ἄγρια πάθια μέσα μου σαλεύουν...—
—Μὰ με τὸ χᾶδι τῆς Ἀγάπης μου
τὰ πιὸ μεγάλα πάθια, γαληνεύουν!

—Σῶπα, καὶ εἶν' ἄργά γιὰ τέτοια ὄνειρα,
ὁ Χάρωντας ὑφαίνει τὸ χαμό μου...
Τῆς λέει:—Ἐχω τὸ ἀθάνατο νερό,
νὰ! πιές το σ' ἓνα φίλημα δικό μου!

ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΣΑ